

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovelično pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Nemški sodni uradniki za slovenski Štajer.

Iz Gradca, 1. avgusta.

Ob uvedanju novih civilnopravnih zakonov se je jasno pokazalo, kako zelo nedostaje slovenskih sodnih uradnikov. Justična uprava je takrat pobrala vse, kar se ji je ponudilo, a vedar slovenskih, oziroma res slovensčine zmožnih sodnih uradnikov ni mogla dovolj dobiti, in tako se je zgodilo, da je premnogo slovenskih uradnikov s Štajerskega poslala na Kranjsko, na Štajerskem pa si je pomagala z uradniki, kateri so slovensčine zmožni komaj za silo ali še celo nič. Kako ulogo je pri izbiranju, nastavljanju in dislociranju nemških uradnikov po slovenskem Štajerskem igrala politika, to ne spada semkaj in zagadelj tega danes tudi ne bomo preiskovali.

Justična uprava pa je spoznala, da so slovenskega jezika zmožni sodni uradniki tudi na Štajerskem neizogibno potrebni, spoznala je, da na Štajerskem ni pomagano z nemškimi uradniki, kateri sploh ne znajo slovenski, a namesto da bi iz tega spoznanja izvajala logične konsekvence, namesto da bi poskusila dobiti slovenski uradniški naraščaj, išče uradniškega naraščaja za slovenski Štajer mej — Nemci!

Poroča se nam od verodostojne strani, da namerava vlada v Gradcu ustanoviti tečaj za slovenski jezik, kateri naj bi obiskovali tisti nemški juristi, ki se hočejo posvetiti sodni karijeri. Vlada hoče te nemške juriste materialno podpirati in to s prav znatnimi stipendijami, upajoč, da privabi prav ta podpora mnogo nemških juristov, da se posvetijo sodni službi, tako da bo že v kratkem mogoče dobiti za slovenski Štajer in za slovensko Koroško sodnih uradnikov, kateri bi svoje znanje slovenskega jezika dokazali z uradnimi spričevali.

Ta namera je na videz prav dobrohotna, a žal, da samo na videz, v istini pa tiči v njej velika nevarnost za jezikovno ravnopravnost pri sodnih uradih na Štajerskem.

Lahko si je misliti, koliko se bodo rečeni

nemški stipendisti v teh graških tečajih naučili slovenskega jezika. Tudi kraj najboljše volje ne več, kakor za silo, k večjemu nekoliko besed, nikakor pa ne toliko, da bi mogli uradovati slovenski. Drugače tudi ni mogoče. Kdor se hoče kacega jezika resnično naučiti, potrebuje za to več let. Nemški stipendisti se bodo v graškem tečaju morda toliko naučili, da se bodo znali o najnavadnejših rečeh porazumeti z občinstvom, več pa gotovo ne, in zato se je po vsi pravici bati, da bodo ti nemški uradniki naredili popolnoma konec skromnim začetkom slovenskega uradovanja na Štajerskem, in da postanejo jez, ki bode dejanski opoviral vsak razvoj slovenskega jezika pri sodiščih na slovenskem Štajerskem in na slovenskem Koroškem.

Morda vladi ne delamo prevelike krivice, če rečemo, da je to politični namen ustanovitve graškega tečaja. Ako bi vlada res hotela dobiti slovenskega jezika zmožen naraščaj, potem naj bi denar, kateri je namenila v podporo ta njen tečaj obiskujočih nemških juristov, porabila za podporo slovenskih dijakov, za podporo slovenskih juristov, pod istimi pogoji, kakor jih bode dajala nemškim juristom, in prepričani smo, da bi potem v kratkem dobila zadosti jezikovno res vposobljenih sodnih uradnikov. To bi bila jedina prava, ker naravna pot, a da je vlada ni nastopila, da hoče za Slovence vzgojiti nemške uradnike, to obuja misel, da ima pri ustanovitvi graškega tečaja prikriti namen, pospeševati s pomočjo nemških uradnikov germanizacijo.

Z ozirom na to je pač treba, da posvetijo vodilni narodni krogi vprašanju o slovenskem uradniškem naraščaju vso pozornost. Pri sodnih uradih so slovenski juristi najnujnejše potrebni. Obžalujemo, da se tako malo slovenskih juristov posvečuje tej karijeri in toplo priporočamo vsem absolviranim pravnikom, naj vstopijo v sodno službo, pred vsem pa je potrebno poskrbeti za podporo slovenskih juristov v znatnejši meri, kakor je poskrbljeno doslej, zakaj sicer bodo čez nekaj let po vsem Slovenskem vladali sami nemški uradniki. Kaj bo potem s Slovenstvom, pač ni težko uganiti.

V Ljubljani, 2. avgusta.

H krizi. Dunajska „Extrapost“ je prijavila včeraj iz Budimpešte sledeče brzojavno poročilo: V ogerskih poučenih krogih se širi vest, da je Thun trdno sklenil, že v najbližjem času državni zbor razpustiti ter nov volilni red ustvariti. Ustava se sistira pri tem le mimogredé, ker more novi, volilni sistem nastati samo na temelju § 14. Na Ogerskem pričakujejo, da Thun opusti sedanje omahovanje. Novi volilni red bi sestavo bodočega državnega zbora tako izpremenil, da bi nacionalni radikali izgubili mnogo svoje sedanje veljave.

Nemški liberalci nimajo sreče s svojimi voditelji. Najprej so imeli častilakomne iskalce karijere, ki so skušali s pomočjo stranke doseči najvišje stopinje; potem so imeli trmoglave doktrinarc in rabulistične advokate, sedaj pa jih vodijo slavohlepni profesorji, katerim je že pokojni Bismarck dejal „politische Schulmeister“. Poleg rabi-jatnih Pferschejev, Mengerjev, Funketov in Lecherjev igra posebno vlogo dr. Gross, ki pa se ne odlikuje — kakor piše „Politik“ — niti z učenostjo, niti s talentom niti s skušnjo, pač pa s — surovostjo. Dr. Gross je imel v Iglavi „velik političen govor“, v kateri je trdil, da se Nemci ne bojé razen Boga nikogar, v isti sapi pa naglašal, da se gre Nemcem sedaj za „biti ali ne biti“. Kakor je bilo radi celjske nižje gimnazije v nevarnosti vse avstrijsko nemštvo, prav tako gre Nemcem sedaj za glavo radi papirnatih jezikovnih naredb. Dr. Gross je napadal Baernreitherja ter v istem hipu bobnal na nem. „Geimeinbürgschaft“. Dejal je, da se boré Nemci le za idejale, katere dosežajo najlože v opoziciji, obenem pa dokazoval, da sedanja večina mora zginiti. Tako duhoviti možeje so nemški prvaki; tako logiko razvija nemški liberalen profesor!

Koalirana hrvatska opozicija je seveda velik trn v očeh naših oficijozov in njihovih ogerskih pijateljev. Vsak hip vedo poročati kako pikantno vest o razpadu opozicije, vedno pa se izkaže taka vest kakor — laž. Tudi sedaj pisarijo o razpadu opozicijskega kluba. Povod temu pisarenju je deputacija iz Zagorja, iz zagrebškega in varaždinskega komitata, ki se je poklonila biskupu

LISTEK.

Cvetka.

(Vinjeta. — Napisal Vid K.)

Navadna, znana bajka, vendar še vedno tako ljubka...

Že v starih, starih časih so si jo pripovedovali in še vedno jo pripovedujejo.

Na sredi zelenega travnika je rasla cvetlica, majhna, nežna cvetka. Nikdo ji ni prilival, nikdo je ni gojil, sama se je hranila v prosti naravi. In druge cvetlice so se ji priklanjale, jo častile.

Saj je bila vendar tako lepa!

Po dnevu in po noči so jo obkroževali častilci: muhe, metulji, bučele, komarji, čmrlji...

In cvetlica si je izbrala svojega ljubčka.

Bil je to sivkast metuljček, ni lep, ni grd.

Kadar se je zjutraj prikazalo solnce, ter so se zabliskale rosne kapljice na cvetlici, tedaj je priletel metulj ter sel na cvetko. Pomolil je glavico v cvetno čašo in poljubil svojo izvoljenko. Cvetlica pa se je stresla veselja ter se zibala še dolgo,

dolgo sem ter tje. In metuljček je sedel na nji, in oba sta občutila nebeške radosti. Ves ljubi dan je bil pri cvetki, toliko da je nekolikokrat poletel strani, pa bil je kmalu zopet tu.

Nadlegoval njiju ni nihče; vsakdo je občutil sam veselje, ko ju je videl v blaženstvu. Le včasih in včasih je priletel kak čmrlj ter se vsedel brezobzirno na cvetlico. Cvetka pa je sramožljivo povsila glavo, in metuljček jo je nemirno obletaval; in ko je čmrlj zapazil, da ne opravi tu ničesar, je ježno brenčé odletel. Zopet sta uživala neskaljeno veselje.

Zvečer je zavel topel vetrič po livadi, sklonile so se cvetlice, priklanjale se jedna drugi ter si pripovedovale pravljice iz davnih, davnih let. Metuljčkova ljubica je zaprla svojo čašo; metulj se je zibal na nji ter ji pravil lepe, krasne dogodbe. Zadovoljno je prikimala cvetka ter se čudila naivnim kraljicam in kraljičinam v starih bajkah. Noč je zavila travnik v svoj črni plašč, polagoma je vse zaspalo, cvetlice in živali. Le metuljček in njegova ljubljanka sta še pozno v noč šepetala. Naposled si je poiskal metulj ležišče na tleh poleg svoje cvetlice, in tako sta drug poleg drugega za-

spala. V spanju pa sta snivala lepe sanje, sanje o sreči in veselju...

Tako sta živela srečno tri mesece, štiri...

Pa prišel je po stezi mlad, lep človek. Veselje in lehkomišelnost sta se mu brali raz obraz. Z drobno palčico se je poigraval, gumb na nji se je lesketal v solncu...

Zagledal je cvetlico.

Nagnila se je proti njemu — sama ne bi bila storila tega, ali veter jo je prisilil. Domišljavi mladenič je stopil k nji — ter jo utrgal... Ljubezni pijani metulj je bil mej tem spal pri nji. In šele, ko jo je bil pripel mladenič na svoja prsa, je zapazil izgubo. Zafrfotal je s krilci. Obkroževal je tata svoje ljubice, a ta se ni zmenil za to. Stopal je počasi nazaj, odkoder je bil prišel.

Cvetka je na mladeničevih prsih vedno bolj in bolj povešala svojo glavico. Iz njene pobitosti je spoznal metuljček, kaj da mu hoče povedati.

— Zakaj me nisi varoval, zakaj si živel brezskrbno z menoj, kot da naju ne more nobena nesreča zadeti?

— Metulj je sledil mladeniču s cvetlico.

Zadnji je stopil skozi visoka, lepa vrata v

Strossmayerju. Ker ni bilo v tej deputaciji predsednika opozicijskega kluba, barona Rukavine, izvajajo Hrvatom sovražni listi, da vlada mej obema deloma opozicije velik spor. Toda temu ni tako. Vsako leto skoraj se poklanjajo Strossmayerju deputacije, v katerih pa niso nikoli voditelji opozicije, zato ker Strossmayer sam noče, da bi imel tak sprejem političen obraz. Take manifestacije imajo le ta namen, da se izrazi velikemu biskupu ljubezen in spoštovanje Hrvatov. „Agr. Tagblatt“ pravi, da je v tej ljubezni do Strossmayerja jedini ves hrvatski narod.

Macedonski kongres. Dne 6. avgusta se bo vršil macedonski kongres, ki bo izdelal spomenico za vse velevlasti. V tej spomenici se bode povdarjalo, da so korenite reforme v Macedoniji nujno potrebne, ako naj se ustanovi na Balkanu mir. Osrednji odbor kani predlagati popolno avtonomijo Macedonije z lastnim guvernerjem, lastno ustavo, lastno milico in dr. Tako obširnih reform velevlasti seveda ne bodo mogle dovoliti.

Dopisi.

S Štajerskega. 28. julija. Odbor „Slovenskega katoliškega političnega društva v Slatini“ je v svoji seji dne 17. julija t. l. soglasno sklenil: 1. Odposlati peticijo vis. c. kr. ministerstvu za uk in bogočastje glede slovenske univerze v Ljubljani; 2. odposlati peticijo c. kr. ministerstvu za pravosodje glede c. kr. nadsodišča v Ljubljani; 3. odposlati prošnjo na c. kr. ministerstvo za notranje zadeve, glede osnovanja c. kr. okrajnega glavarstva v Slatini; 4. odposlati oklic na vse občine svojega okraja, da se tudi one pridružijo vsem trem zgoraj navedenim peticijam; 5. odposlati posebno izjavo državnemu poslancu pred. gosp. dr. Lavoslavu Gregorcu glede njegove izjave, tičeče se nemškega državnega jezika, ter isto tudi naznaniti načelniku parlamentarne „Slovanske krščanske narodne zveze“, kakor tudi isto izjavo objaviti v vseh, Slovincem prijaznih časnikih; 6. volil se je poseben odsek, kateri se ima z župani, oziroma z občinskimi zastopi dogovoriti glede slavnosti 50letnega slavnega vladanja našega presvitlega cesarja Frančiška Jožefa I. Glede govora državnega poslancu g. dr. Lavoslava Gregorca — tičečega se nemškega državnega jezika — soglasno sklenjena izjava se glasi: Zakon z dne 21. grudnia 1867 o osnovnih pravicah avstrijskih državljanov pripozna vsem narodom v Avstriji enakopravnost. Od takrat bi se boj, da se ta zakonito zagotovljena enakopravnost slovenskega jezika pri vseh javnih uradih ne samo pripozna, marveč tudi uvede in v dejanju izvršuje. Neomahljivo in neizprosno trdno so vsikdar v tem boju stali slovenski poslanci. Za dežele češke kronovine izdala je že visoka vlada Čehom teh kronovin pravične jezikovne naredbe. — Potom pravičnosti in doslednosti morale bi se že tudi za nas Slovence take naredbe izvršiti. — Mesto, da bi že davno bili tudi Slovenci dosegli popolno enakopravnost z drugimi narodi v Avstriji, kateri se nikoli in pod nobenim še tako nasprotnim in sovražnim pritiskom ne odrečejo, marveč bodo storili vse do največje in z največjo skrajnostjo — osmeli se naš državni poslanec pred. g. dr. Lavoslav Gregorec v svojem, jezikovnih razmer tičečem se govoru v seji državnega zbora v prvi polovici meseca majnika t. l., izreči nemškemu jeziku prednost pred enakopravnim slovenskim in drugimi slovanskimi jeziki. S to svojo izjavo postavil se je naš državni poslanec, pred. g. dr. Lavoslav Gregorec, v protislovje z najsvetejšimi tirjatvami in pravicami slovenskega naroda, katerega poslanec je, ter v protislovje s programom, na kojega podlagi je bil kot državni poslanec voljen. Vrhu tega pa je tudi kršil toliko zaželeno in

obširno poslopje. Tudi metulj je hotel iti za njim, pa vrata so mu, zaprli se, zabranila.

In ostal je sam, sam, brez ljubljenske. Žalosten se je vrnil na livado ter se spustil na travico. Tu je sedel ves dan ter sanjal o izgubljeni ljubezni.

Drugi dan se je vrnil v mesto. Iskal je svoje ljubice in kmalu jo je našel. Zagledal jo je na oknu one hiše, v katero je bil vstopil prejšnji dan mladenič. Ravno se je odprlo okno, mladi mož se je prikazal ob njem, sklonil se je k cvetlici ter srkal njen vonj.

Pa odšel je.

Ves vesel je poletel metulj na okno ter se poleg kupice, v kateri je plavala cvetlica. Menila sta se zopet ravno tako veselo kakor poprej...

Od tedaj je priletel vsaki dan na okno, kedar ni bilo mladeniča doma.

In cvetlica ni ljubila sedaj ni tega ni onega, a veselila se je i z metuljkom i z mladeničem.

— Samo da je morala kmalu umreti; v vodi ni mogla živeti dolgo.

Poznate-li to pripovedko? Stara je, a vedno nova.

potrebno slovansko vzajemnost, ter s tem spravi slovenski narod v nezaupanje pri drugih Slovanih. Odbor „Slovenskega katoliško-političnega društva v Slatini“ sklenil je danes z ozirom na zgoraj navedeno, ter obžalujoč, da se ni našel nobeden slovenski državni poslanec, kateri bi ga bil v parlamentu za to njegovo, težnjam Slovincem nasprotujočo izjavo ostro po zasluženju ožigosal — izreči pred. gosp. dr. Lavoslav Gregorcu svoje obžalovanje in grajo, ter naročil gospodu predsedniku društva, da to izjavo v celoti pismeno naznani pred. g. dr. Lavoslav Gregorcu, nadalje načelniku „Slovansko-krščanske zveze“ v parlamentu, kateri se prosi, da o tem obvesti vse načelnike slovanskih klubov, kakor tudi, da se ta izjava objavi po Slovincem prijaznih časnikih. — Vinko Žurman l. r., t. č. društveni predsednik. Oroslav Kušec l. r., t. č. društveni tajnik. Društveni odborniki: Miha Plementaš l. r., Matija Führer l. r., Matevž Košak l. r. in Martin Drogenik l. r.

Shod slovenskega učiteljstva.

Jubilejski koncert, kateri se je vršil včeraj zvečer v Sokolovi dvorani, nas je prijetno iznenadil. Pričakovali smo mnogo, a ućakali smo še veliko več, tako, da moramo reči: koncert je nadkrilil najsmelejše naše nade in ga postavil v isto vrsto z najuspelejšimi koncertnimi priredbami, kar smo jih kdaj imeli v Ljubljani.

Vzpored koncertu je bil na sebi jako obsežen, zbor pa je na zahtevanje občinstva dodal še mnogo točk. Mej skladbami, katere smo čuli ta večer, sta bili tudi dve novi, Grbičeva ouvertura njegovi operi „Kres“ in dra. B. Ipavca zbor „Zavezna“, kateri sta obe občinstvu jako ugajali.

Grbičeva ouvertura je zložena v slovanskem duhu in se odlikuje po veliki melodioznosti in po originalnosti motivov, dočim je Ipavčev zbor krepka, a pri vsem tem slovanskomila in prikupna skladba.

Po Grbičevi ouverturi je g. Gangl deklamiral s prijetnim patosom in iskrenim čustvom svoj poetično lepi prolog, potem pa je zbor s spremljevanjem orkestra zapel večnomlado cesarsko pesem, katero je občinstvo sprejelo s patrijotičnim navdušenjem.

O posamičnih koncertnih točkah nam z ozirom na tesni prostor in na nalogo tega referata pač ni možno obširnejše govoriti, konstatovati pa moramo, da je dosegel koncert nepričakovano velik umetniški uspeh in da je vse občinstvo soglašalo v najtopljšem priznanju ter to izražalo z najživahnejšim ploskanjem. Zbori so peli jako precizno in so lepo nuancirali, tako da so zlasti s težkim zborom vaščanov iz „Prodane neveste“ vse presenetili. Z raznih strani so se zbrali pevci in pevke, a peli so tako, kakor da bi vsak dan skupaj peli. In ti sveži, mladi, dobro izšolani glasovi, katerim se občinstvo ni moglo načuditi!

A tudi solistom gre vsa čast. Gdč. Mira Devo va je odlična koncertna pevkinja, katero občinstvo pozna in kateri je že obilokrat dokazalo, kako jo čisla. V gospč. Anici Lapajne smo spoznali pevko velike muzikalne sposobnosti in lepega, dobro izšolanega glasu. G. Stefančič se je predstavil občinstvu kot izboren tenorist s prijetnim glasom, g. Rudolf Vrabl pa kot simpatičen baritonist. Vse priznanje gre tudi gospč. Pavli Razingeru in gospč. Fani Bilini ter g. Likarju in tudi imenitnemu goslaču g. Serajniku.

Koncert je vodil g. učitelj Potrebina iz Kostanjevice, kateri je dokazal veliko muzikalno sposobnost in fino razumevanje ter nas prepričal, da je nenavadno spreten in siguren dirigent, ki zna velik zbor z lahkoto in čudovito preciznostjo voditi, kar je bilo zlasti težavno in jako naporno, ker je bila mogoča le jedna glavna skušnja. Kdor z jedno skušnjo doseže tako lep uspeh, ni navaden talent.

Kakor smo že rekli, koncert nas je presenetil po svoji umetniški dovršenosti in nam je dokazal, da ima gospa muzika mej slovenskim učiteljstvom premožno zvestih in unetih čestilcev in čestilk.

Koncertu je sledil ples v veliki dvorani „Narodnega doma“. Do jutra so se številni pari veselo sukali. Zabava je bila jako animirana in nepri-siljena.

Koncert je bil tako obiskovan, kakor že dolgo nobeden. Velika sokolska dvorana je bila do zadnjega kotička napolnjena, na stotine ljudi pa niti vatopnic ni dobilo. Koncerta so se mej drugimi udeležili: knezoškof dr. Jeglič, dvorni svetnik Schemerl kot namestnik deželnega predsednika, podmaršal Höchsmann, brigadir Frank, polkovnik Nitzsche, podpolkovnik Tasch, majorja Kukić in Lukanc, župan Hribar, dež. odbor nika dr. Tavčar in ces. svet. Murnik, deželni šolski nadzornik Šuman, predsednik trg. zbornice Perdan, okr. šol. nadzor. Levac mnogo poslancev, obč. svetnikov, profesorjev, častnikov itd. Sploh je bilo zbrano jako odlično občinstvo — in učiteljstvo si je lahko v svesti, da si je s koncertom pridobilo mnogo ugleda in doseglo z njim lep moralen uspeh.

Danes, v torek, po maši v stolni cerkvi, se šlo se je učiteljstvo v mestni ljudski šoli v Komen-skega ulicah, kjer je začasno nastanjen šolski muzej slovenskega in istrsko-hrvatskega učiteljstva, ustanovljen v spomin na cesarjevo petdesetletnico.

Muzej je otvoril načelnik zaveze, g. Jelenc s primernim govorom, v katerem je povdarjal, da muzej sicer še ni dovršen, a da je položen temelj za muzej, ki naj postane zrcalo slovenskega šolstva in kašipot učiteljem. Govornik se je zahvalil vsem, ki so pripomogli k ustanovitvi šolskega muzeja, posebno gosp. Dimnika, ki je misel sprožil in z vsemi močmi delal za nje izvršitev, dalje obč. svetu ljubljanskemu in dež. zboru kranjskem za dovoljeno podporo, „Slovenski Matici“, „Glasbeni Matici“ in hrvatskemu pedagoškemu književnemu zboru in končno dr. Holubn, ki je mnogo daroval ter Čehom, ki so jako izdatno podprli muzej s mnogovrstnimi darili, in Hrvatom.

Mej udeležniki otvoritve smo videli tudi župana Hribarja, dež. šolskega nadzornika Šumana, okr. šolskega nadzornika prof. Levca in ravnatelja Hubada, dalje češke in hrvatske goste.

Muzeju so začasno odkazane tri sobe. Razstavljeni predmeti so jako zanimivi in lepo ter spretno razvrščeni. Kakor rečeno, je muzej delo g. Dimnika, kateremu bodi izrečeno vse priznanje.

Izloženi so: I. Pedagogičsko-literarni proizvodi in sicer: 1. Dela in razprave o pedagogiki in sicer: a) občno vzgojeslovje; b) dušeslovje; c) zgodovina vzgojeslovja; d) šolsko zakonodajstvo; e) šolsko zdravstvo. 2. Dela in razprave o didaktiki in sicer: a) občno ukoslovje; b) podrobno (specijalno) ukoslovje; c) nazorni nauk, čitanje, računstvo, realije. 3. Učene in pomožne knjige: Abecedniki; Berila; knjige za zemljepis in zgodovino, za prirodznanstvo in prirodoslovje, za risanje in pisanje, za deška in dekliška ročna dela, za kmetijstvo itd. 4. Mladinski spisi: Teoretiški del o mladinskih spisih, o knjižnicah za mladino in o ljudskih (narodnih) knjižnicah, potem pravi mladinski spisi in sicer zabavni in poučljivi. 5. Perijodični spisi: Strokovni listi, učiteljski koledarji, šematizmi in ročni katalogi. 6. Godba in p-tje: Pesmarice, pevske šole, šolske narodne in cerkvene skladbe. 7. Uradni spisi. II. Leposlovni proizvodi, ki so jih spisali slovenski učitelji. III. Metodiško-tehnični proizvodi (učila) in sicer: 1. Učila za otroške vrtnice: Predmeti (modeli) in podobe za nazorni nauk, pletarska dela, izšivalna dela, omarice (stolpi) za stavljenje, modelirska dela, igre in igrače. 2. Učila za I. razred: Podobe in predmeti za nazorni nauk, čitalni in računski stroji, table, pisalno orodje in zvezki za I. razred. 3. Učila za srednjo stopnjo: Predmeti in podobe za nazorni nauk, čitalni stroji, nazorni pripomočki za domoznanstvo, učila za risanje in lepopis. 4. Učila za višjo stopnjo (meščanske šole): Modeli in podobe za nazorni nauk, aparati, oprave, predloge, karte, načrti, tabele, table, stojala itd. za računstvo, pisanje, zemljepis, zgodovino, prirodznanstvo (somatologijo) prirodoslovje, kemijo, telovadbo, goitbo, deška in dekliška ročna dela, kmetijstvo itd. 5. Učila za nadaljevalne tečaje, za obrtne šole, obrtne nadaljevalnice in obrtne strokovne šole: Modeli in podobe za nazorni nauk, predloge, zbirke vzorcev i. dr. 6. Učila za učiteljska: Predmeti in podobe za nazorni nauk, aparati, karte, podobe za psihologijo geografijo, zgodovino, prirodznanstvo (somatologijo), prirodoslovje, kemijo, kmetijstvo, ročna dela za kandidate in kandidatnje. IV. Šolsko orodje (šolska oprava): Klop, table, stojala, katedri; telovadno orodje itd. V. Šolske potrebščine: Zvezki, držala, peresa, svinčniki itd.

V veliki dvorani „Narodnega doma“ se je ob 10. uri začela slavnostna seja. Otvoril jo je gosp. Jelenc, kateri je pozdravil mnogoštevilne navzočnike specijalno knezoškofa Jegliča, deželnega glavarja Detela, župana Hribarja, ces. svetnika Murnika, dež. šolskega nadzornika Šumana ter češke in hrvatske goste.

Za pozdrave so se zahvalili: knezoškof dr. Jeglič, glavar Detela, župan Hribar, v imenu Čehov učitelj Schuster, v imenu Hrvatov prof. Jerin.

Občinstvo je vsem govornikom prirejalo lepe ovacije.

Slavnostni govor je govoril nadučitelj gospod Ravnihar, ki je naposled prečital udanostno adresno, katero izroči učiteljstvo potom deželne vlade cesarju. Besedilo adrese je bilo natisnjeno v šolskih listih.

Adreso je ponesla posebna deputacija, sestojeca od gg. Jelenca, Dimnika, Podrekarja, Luznarja in Križmana dež. predsedništva.

Obširnejše bomo o tej slavnostni seji poročali jutri.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 2 avgusta

— (Postranska vloga dr. Krisperja.) V

svojem famoznem popravku je dr. Krisper na jako značilen način poskušal, oprati se greha, da je v popolnoma slovenski pravdni zadevi podal nemško vlogo. Trdil je, da je vlogo podpisal še pred shodom odvetnikov in notarjev, torej v času, ko še ni bil vezan na shodove sklepe in da je vloga postranskega pomena. To zvijačnost je treba nekoliko pojasniti. Kdaj je dr. Krisper vlogo spisal, je pač vse jedno. Odločilnega pomena je, kdaj jo je vložil pri sodišču. Ako jo je vložil po shodu,

mu smemo s popolno opravičenostjo očitati, da je poteptal shodove sklepe, da se je izneveril častni zavezi, postopati po shodovih sklepih. Informovali smo se v tej stvari natančno in prepričali smo se, da je dr. Krisper rečeno prošnjo v pravdni zadevi Alojzija Zidarja proti Martinu Šimencu radi 798 gl. s pp. vložil šest dni po shodu, namreč 23. julija, (pr. 23. Juli 1898 Cg I 165/98/5). Gosp. dr. Krisper je imel torej po shodu še celih šest dni časa preložiti svojo „postransko“ vlogo na slovenski jezik, a to se mu ni zdelo vredno, dasi je častno vezan, držati se shodovih sklepov. S polno pravico smo torej dr. Krisperju očitali, da se je izneveril shodovim sklepom. Vloga, katero je dr. Krisper v tej čistoslonski pravdi podal v nemškem jeziku, pa tudi nikakor ni postranskega pomena. Vloga obseza celih 22 strani in je podana „zur Sicherung der Beweise“, je torej najvažnejšega pomena, a prav, da je dr. Krisper v popolnoma slovenski pravdi, pri tako važni zadevi kršil princip, katerega se drže vsi drugi slovenski odvetniki na Kranjskem in katerega so se držali tudi že pred shodom, to je naravnost sramotno, in to bodi pribito, ker je notorično, da je radi svoje narodne mlačnosti znanemu dr. Krisperju slovenski jezik sploh — postranska stvar. Sicer pa je naše mnenje, da je imel slovenski odvetnik, če ima kaj narodnega čuta in ponosa v sebi, tudi pred shodom v slovenskih pravicah vlagati take in jednake prošnje izključno le v slovenskem jeziku! S tem so akti v ti neprijetni zadevi dognani, in dognano je tudi, da dr. Krisper v „Slovenskem listu“ vso drugo ulogo igra, nego v praksi. In to je res tužno!

— (Prvi splošni zbor slovenskih posojilničarjev) v nedeljo in ponedeljek se je dobro obnesel. Zastopanih je bilo 25 slovenskih posojilnic po odposlanih zastopnikih, oziroma po pooblaščenih. Vseh skupaj je bilo od 30—40 udeležencev. Pri predzborovanju v nedeljo je predsedoval gosp. Ivan Lapajne, ravnatelj centralne posojilnice v Krškem, pri glavnem zborovanju v ponedeljek je bil zbran za predsednika g. dr. Majaron. Doseglo se je popolno sporazumljenje ter so bile sprejete skoro jednoglasno vse resolucije.

— (Za Prešernov spomenik.) Kakor se nam poroča, priredi „Glasbena Matica“ prihodnjo zimo sijajen koncert, katerega čisti dohodek je namenjen zakladu za napravo Prešernovega spomenika v Ljubljani. Veseli nas, da se odlični naš glasbeni zavod na tako hvalevreden način udeležuje akcije za napravo Prešernovega spomenika in upamo, da bodo „Glasbena Matica“ sledila tudi druga slovenska pevka društva.

— (Stanovanja za županski shod.) Privatnim poročilom je povzeto, da bo udeležba pri vseslovenskem županskem shodu dne 16. in 17. avgusta t. l. prav mnogobrojna. Da bo mogoče željam posameznih udeležencev zadostiti, prosi mestni magistrat vse one, ki so pri volji za ta shod odstopiti prenočišča, bodisi brezplačno, bodisi proti odškodnini, da to naznanijo najpозneje do 12. avgusta načelniku magistratnega ekspedita, g. oficijalu J. Kališu.

(Trgovska šola v Ljubljani) je v soboto končala preteklo šolsko leto. Privatna trgovska šola imela je v dveh tečajih 110 učencev, gremijalna trgovska šola pa v treh tečajih 108 učencev. Po narodnosti bilo je 92 Slovencev, 61 Nemcev, 41 Hrvatov in Srbov, 22 Italijanov, 1 Grk in 1 Rumun. Oproščevalni izpit v gremijalni šoli vršil se je dne 24. julija; udeležilo se ga je 15 učencev tretjega in 2 učenca drugega tečaja. Šestnajst učencev napravilo je izpit z dobrim uspehom, jeden pa je bil na šest mesecev reprobiran. Prihodnje šolsko leto prične se 1. oktobra. Šolski programi objavili so se v raznih jezikih. V privatni trgovski šoli poučeval je slovenščino g. Štefan Polič.

— (Na vaje) odide jutri ob 3 zjutraj 27. pešpolk v Rakek. Prvi dan pride polk do Logatca. V Gradcu garnizirajo bataljon se odpelje naravnost v Rakek. Z vojniki odrine tudi vojaška godba, in s tem se začne v Ljubljani pravi pravcati poletni dolgčas. — Mestna godba, kje si? Sedaj bodo občutili Ljubljancani potrebo lastne meščanske godbe prav zelo, in jako želimo, da se v obč. svetu o tem vprašanju kmalu kaj definitivnega sklene!

— (Dobrodelni koncert v Švicariji) Na korist vojaškim spomenikom na Češkem prirejeni vojaški koncert v Švicariji, ki se je vršil v soboto zvečer pod osebnim vodstvom g. kapelnika Friska, se je izvrstno obnesel. Udeležba je bila najlepša in v vzporedju je bilo tudi nekaj slovenskih točk.

— (Mesečni pregled.) Minoli mesec mali srpan bil je zelo moker in premalo tople. Opazovanja na toplomeru dadó povprek v Celsijevih stopnjah: Ob 7h zjutraj 15°0', ob 2h popoldne 22°1', ob 9h zvečer 17°7', tako da znaša srednja zračna temperatura tega meseca 18°3', za 1°4' pod

normalom. — Opazovanja na tlakomeru dadó povprek 835,8 mm kot srednji zračni tlak tega meseca. — Mokrih dni bilo je 20, padlo pa je vsega skupaj 250,9 mm dežja. —

— (Nepreviden voznik) povozil je včeraj v Vodmatu 10 let starega Josipa Verbiča. Deček je bil na glavi in roki tako poškodovan, da so ga morali prenesti v deželno bolnico.

— (Žepne tatvine.) Mariji Padar, delavčevi ženi iz Pijave Gorice in Mariji Južnič, posestnici iz Fara pri Kočevju sta bili pri porcijunkoli v Frančiškanski cerkvi ukradeni denarnici z 9, oziroma 4 gl. vsebine.

— (Tatvina.) Neži Mehle, stanujoči na sv. Petra cesti št. 30, bila je ukradena hranilnična knjižica z vlogo 254 gl. Tatvine sumnja je bila pri Neži Mehle stanujoča brezposelna kuharica Marjeta Kalan, katera je bila včeraj zjutraj iz stanovanja pobegnila in se do večera ni bila vrnila. Zvečer zasačil jo je bil neki stražnik na Mirji in jo je aretoval. Marjeta Kalan je priznala, da je ukradla in realizovala hranilnično knjižico.

— (Iz Trzina) nam poročajo, da so praznovali jubilejno slavnost 24. m. m. Že pred ta dan je bilo povsod živo. Proti večeru je bila vsa vas z maji, venci in zastavami okinčana. Ob 9. uri zvečer se oglasi mengiška godba in hipoma je bila vsa vas razsvetljena. Čaroben bil je posebno v bližini stoječi grad barona Lichtenberga. Drugi dan je bila ob polu 10. uri slovesna sv. maša. Popoludansko veselico, ki se je vršila na vrtu gospe Kat. Strmole, počastila je s svojim pohodom gospoda iz Ljubljane, iz Mengša in Domžal ter obila množica priprostega naroda od blizu in daleč. Slavnostni govor je častno rešil domačinec. Učenka, ljubka deklamovalka, je prav ugajala. Nato se je razvila prosta zabava, katero so oživile šaljive otroške igre in pogoščenje otrok z jedjo in pijačo. Na šolsko zastavo se je privezal spominski trak, vsak otrok pa je dobil cesarjevo podobo. Mej odmorom avirala je mengiška godba ter se je prepevalo lepe pesmi. Da pa smo mogli to slavnost dostojno praznovati, pripomogli so razni dobrotniki, v prvi vrsti gg. vis. rod. bar. Lichtenberg, čast. gg. nadžupnik J. Zorc in M. Slak, katehet iz Mengša ter g. J. Starš, pivovarnar, katerim bodi izrečena srčna hvala!

— (Zadušil se) Kmetica Marija Košenina v Vašah pri Medvodah je pustila svoje šestmesečno dete s 14letno pestunjo samo doma. Ko se je 28. m. m. vrnila, je ležal otrok na obrazu in ni dihal več. Zadušil se je.

— (Nesreča.) Knezoškof dr. Jeglič je v soboto prišel v Kranj. Pri prihodu vlaka so fantje streljali iz možnarjev, a kakor po navadi niso nič pazili. Pri nabijanju možnarjev se je unel smodnik in sta bila dva fanta nevarno osmojena.

— (Dolenjski vlak.) Pišejo nam iz Novega mesta: Popoludanski vlak, ki bi se imel danes, 1. t. m., v Ljubljano odpeljati, je imel poldrugo uro zamude, ker se je bil stroj nekaj pokvaril. — Zadnji vlak, ki bi se moral v Stražo odpeljati, je radi tega celo izostal, ker so stroj namenili za Ljubljano. Mnogo ljudij, ki so se nameravali v Stražo odpeljati, je čakalo precej časa, a ko so zvedeli, da ne bo z vožnjo nič, so morali odrinuti deloma peš, deloma z vozovi. Ker je pri nas vendar precej velika štacija in zlasti v letnem času promet živahen, bi bilo želeto, da bi ravnateljstvo državne železnice skrbelo za rezervni stroj v Novem mestu.

— (Iz Novega mesta) nam poročajo: Na Gradišu pri Toplicah so bili kmečki fantje v nedeljo 3. julija pri vasovanju nekaj dobre volje. Skušali so se, kdo da je močnejši. Ker neki Anžetov iz Straže ni mogel nekega plota odtrgati, tresčil je dotičnega, ki je bil tej nalogi kos, s polenom po glavi. Vdarjenec se je razvnel, njemu so priskočili drugi fantje na pomoč ter so začeli daviti onega, ki je bil vdaril ter so ga baje na pol mrtvega pustili na mestu.

— (Idrijski „Sokol“.) Dne 14. in 15. t. m. se vrši v Idriji ustanovna slavnost „Idrijskega Sokola“ in sicer: Dne 14. t. m. I. Ob 6. uri pop. vprejem p. n. gostov v Idriji. (P. n. gostje so naprošeni, da dosepejo v Logatec s poštnima vlakoma ob dveh ozir. 2¼ pop., kjer jih čakajo pripravljene vozovi.) II. Po sprejemu se odkažejo častitim gostom stanovanja. III. Ob pol 8. uri zvečer slavnostna predstava v c. kr. rudniškem gledališču: a) Prolog. b) Alegorija. c) Igra „Ultra“. IV. Po predstavi prosta zabava s petjem in tamburanjem v pivarni pri „Črnem orlu“. Dne 15. t. m. I. Ob deveti uri skupen zajutrek v pivarni pri „Črnem orlu“. II. Po zajutoku ogled mesta in rudnika. III. Popoldan banket v pivarni pri „Črnem orlu“. (Kuvert 1. gl.) Pri banketu avirajo tamburaši sl. delavskega bralnega društva. IV. Ob pol 4. uri slavnostni obhod mesta in odkorakanje k ljudski veselici na pristavo g. Iv. Grudna v Jeličnem vrhu. a) Proste vaje. b) Vaje na orodjih. Pri telovadbi avira c. kr. rudniška godba. Pevske točke proizvaja sl. del. br. društvo in pevski klub. Veselica se vrši ob vsakem vremenu. Slavna društva so naprošena, da čim preje naznanijo število udeležencev.

— (Iz Godoviča) nam pišejo: Nad Godovičem in okolico je divjala v noči na 30. m. m. strašna nevihta. Okoli 11. ure je tresčilo v kajžo Janeza Lazarja v Zavracu št. 25., tako da je kajža s vsemi gospodarskimi poslopji, z vsem orodjem in vso krmo

pogorela. Škode ima pogorelec okoli 700 gl. Zavarovan je le za 400 gl. Tudi mu je poginil prešič.

— (Iz vlaka padel) 30. m. m. je padel mej postajama Zgornje Ležeče in Št. Petrom devetletni Ubaldo Baschiera iz Vidma v Italiji ter se je jako opasno pobil.

— (Iz Žalca) se nam piše: Kakor je bilo že zadnjikrat poročano, vršila se bode dneve 6. in 7. avgusta t. l. v Žalcu velika jubilejna slavnost v proslavo 50letnega vladanja cesarja Franca Jožefa I. in sicer bode dne 6. avgusta premovanje konj, dne 7. avgusta pa se vrši konjska dirka. Obadva dneva tako mej premovanjem konj kakor pri konjski dirki ter prvi in drugi dan pri slavnostnem koncertu zvečer svirala bode vojaška godba. Ta redka slavnost v Žalcu se vrši zato tako slovesno, da pokažemo posebno Slovenci, bivajoči v okrajnem glavarstvu Celjskem in Sl. Gradskem, da se zavedamo, da smo dobri Slovenci in da izrazimo lojalni čut in ljubezen ter vdano do našega ljubljeneja cesarja Franca Jožefa I. Žleti je, da se teh slavnosti vdeleži vsa slovenska inteligenca iz Celja in vseh slovenskih trgov, ter narod iz vseh okrajev konjerejskega okolišča, posebno pa iz Savinjske doline, da tako pokažemo, da se zavedamo svoje narodnosti in da smo zvesti Avstriji.

* (Petrov denar in vojna.) Iz Rima se javlja, da so dobili v Vatikanu meseca junija 300.000 frankov manj miloščine, ker ni došlo iz Španije in Amerike skoraj nič „Petrovega denara“.

* (Proti psovanju in kletvini.) Uprava kyštinskih rudnikov poleg Jekaterinoslava je izdala naredbo, da plača rudar za vsako nelostno psovko in kletvino 1 rubelj globe. Delavec, ki je večkrat kaznovan radi kletvine, izgubi službo. Uradniki, ki kolnejo izgube pol plače; ako se ne poboljšajo, izgube službo. Ta drakončna odredba ima velikanški vspeh.

Telefonična in brzojavna poročila

Dunaj 2. avgusta. „Neue Freie Presse“ odgovarja na notico „Slov. Naroda“ glede dejstva, da je morala izginiti cesarska zastava na Cenkerjevi hiši, ki je last kranjske hranilnice, s tem, da imenuje včerajšnjo in današnjo jubilejno slavnost slovenskega učiteljstva „panslavistično demonstracijo“.

Dunaj 2. avgusta. Ravnatelj c. kr. tabačne tvornice v Ljubljani je imenoval cesar g. Moellerja.

Dunaj 2. avgusta. Finančni minister dr. Kaizl je šel danes k cesarju v Isl. Potem bode inspiciiral alpinske soline.

Dunaj 2. avgusta. Bismarckova rodbina se je tople zahvalila za sožalno brzojavko, katero je poslal imenom Dunaja župan dr. Luger.

Lvov 2. avgusta. V Novem Sączu so se pripetili zopet veliki antisemitski nemiri, ki so prouzročili strašno paniko. Baš ko je vojaštvo kraj zapuščalo, vprizorili so antisemitje uprav vandalske škandale.

Berolin 2. avgusta. Bismarckovi rodbini so izrazili sožalje: Cesar Viljem II., prestolonaslednik, vsi pruski principi in princesinje, vsi nemški zvezni vladarji, pruska vlada, cesar Franc Jožef I., italijanski kralj in kraljica, angleški in ruski dvor, turški sultan, več sto evropskih državnikov, mej temi tudi Crispi, ogromno društev in strankarskih komitejev.

Friedrichsruh 2. avgusta. Danes ob 6. uri bodo blagoslovili Bismarckovo truplo ter prenesli v provizorični žrh. Rakev so zaprli že dopoldne. Cesar je želel, da vidi še enkrat Bismarcka, toda radi naglega razkranja so morali rakev zapreti.

Friedrichsruh 2. avgusta. Mej rodbino Bismarckovo in mej dvorom hočejo nekateri časopisi na vsak način zatrositi razpor. Zato poročajo, da je rodbina Bismarcka za vrnila cesarja Viljema II. željo, naj se po mrtvečevem obrazu napravi oblična krinka. To ni bilo mogoče vsled naglega razkranja trupla. Da so nekateri listi objavili poslovilno pismo Bismarckovo, ni zakrivila rodbina Bismarcka.

Milan 2. avgusta. Obsedno stanje se 5. t. m. preneha.

Pariz 2. avgusta. „Temps“ javlja, da je Španija pripravljena sprejeti bistvene točke američanskega mirovnega načrta. Ko bo španska vlada to oficijalno sporočila, se sovražnosti ustavijo. Mir pa se pred sredo avgusta ne sklene.

Madrid 2. avgusta. Pred Portoricom se je zbralo še nekaj američanskih ladij. General Merit zahteva radi insurgentov povečanje svoje armade na 50.000 mož.

Listnica uredništva.

A. S. v. N.: Pošljite nam še večkrat kaj takega in v takem obsegu. — „Sanje“: J. V. Lepo, dobro pisano, toda preveč — prozorno, osebno, direktno. V Vašem interesu spisanega ne smemo objaviti. Pošljite kaj drugega! Brez zamere! Zdravil!

100.000 kron in trikrat **25.000 kron** so glavni dobitki velikega jubilejnega razstavnega srečanja, ki se izplačujejo le s 20% odbitki v gotovini. Prihodnje srečanje bo nepreklicno dne 6. avgusta t. l.

Izborno deluje

Tanno-Chinin tinktura za lase

okrepčuje in ohranja lasišče in preprečuje izpadanje las
Cena 1 steklenici z rabulnim navodom **50 kr.**

Jedina zaloga (386—22)

Iekarna M. Leustek, Ljubljana

Resljeva cesta št. 1, zraven mesarskega mostu.

Telefon šte. 68.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Julij	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Pada- vina v mm v 24 urah
1.	9. zvečer	737,6	17,5	sl. szah.	jasno	
2.	7. zjutraj	738,2	13,4	brezvetr.	megla	0,0
„	2. popol.	737,3	24,6	sl. jzrah.	jasno	

Srednja včerašnja temperatura 18,0°, za 1,7° pod normalno.

Učenec

sposoben za trgovino z mešanim blagom, vzprejme se takoj pri **Fr. Prijatelj-u** v Trzinu, Dolenjsko. — Dogovori pismeno ali osebno. (1158—4)

Diurnist.

Podpisana sodnija vzprejme s 1. septembrom 1898. leta nemškega in slovanskega jezika zmožnega, v sodnijskih opravilih vsaj nekoliko izveščabnega diurnista z mesečno plačo 30 gld.

Ponudbe naj se, če možno, s pričevali opremijo.

C. kr. okr. sodnija v Sevnici oddelek I.
dné 1. avgusta 1898. (1171—1)

Pretužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je Vsemogočni izvolil k sebi poklicati našo preljubljeno sestro, oziroma svakinjo in teto, gospodično

Alojzijo Mulaček

ki je po dolgi in zelo mučni bolezni, večkrat previdena s sv. zakramenti za umirajočo, danes ob 5. uri zjutraj, v 62. letu svoje starosti prominula v boljše življenje.

Pogreb nepozabne predrage bode jutri, dné 3. avgusta, ob 6. uri popoldne iz hiše žalosti, Študentovske ulice šte. 2, k sv. Krištofu.

Ljubljeno rajsko priporočamo v molitev in blag spomin.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v raznih cerkvah. (1175)

V Ljubljani, dné 2. avgusta 1898.

Karol in Franjo Mulaček, brata. — **Marija Mulaček**, sestra.

Posebna naznanila se ne pošiljajo.

Špecerijska trgovina v Ljubljani

vzprejme samostojnega in ne pod 22 let starega

pomočnika.

Kje? pove upravništvo „Slov. Nar.“. (1174—1)

Redke knjige cenó na prodaj:

Janežič: **Slovenski Glasnik**, 13 zvezkov, oziroma 10 letnikov 1858—68;

Pajk: **Zora**, vseh 7 letnikov 1872—78 z Vestnik-om vred;

Ljubljanski Zvon, 1881—1897, skupaj ali posamezni letniki;

Tavčar-Hribar: **Slovani**, 3 letniki 1885—87;

Kres, vseh 6 letnikov 1881—88;

Dom in Svet, 1891—97, skupaj ali posamezni letniki;

P. Stan. Škrabec: **Platinice z vertov sv. Frančiška** od prvih 15 let 1880—96 skupaj lepo vezane.

Iz prijaznosti posreduje **Iv. Bonač-a** knjigovodnica in trgovina s papirjem v Ljubljani. (1153—3)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dné 1. junija 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. **Proga čez Trbiž**
Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Klein-Reifling v Linc, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lenc - Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curiha, Genevo Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 15 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 5. uri 39 m. popoldne v Lesce-Bled. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje**. Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano** j. k. **Proga iz Trbiža**. Ob 5. uri 46 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Lipska, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca Pontabla. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 9. uri 55 m. vlak iz Lesce-Bleda. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja**. Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane** d. k. v **Kamnik**. Ob 4. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano** d. k. iz **Kamnika**. Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. (1044—23)

Prodajalka ali kasirka

ki je izveščana tudi v knjigovodstvu in je službovala več let v tobačni glavni zalogi, išče službo od 1. oktobra 1898. leta naprej.

Ponudbe na **M. Z.** v tobačni glavni zalogi v Celju. (1173—1)

Samo **50 kr.** za **3 žrebanja**.

V soboto žrebanje

Glavni dobitki **100.000 kron** **25.000 kron**
jedenkrat in 3krat

Srečke jubilejske razstave | Žrebanje: 6. avgusta 1898.
(1087-10) a 50 kr. | Žrebanje: 15. septembra 1898.
| Žrebanje: 22. oktobra 1898.

priporoča J. C. MAYER, banka v Ljubljani.

A. 111/98
12.

Oklic.

(1172)

Na prošnjo c. kr. finančne prokurature v Ljubljani, kot zastopnice piae causae, dovoljuje se prostovoljna, zastavni upnikom toraj nekvarna nadrobna dražba v zapuščino Apolonije Justin iz Breznice št. 12 spadajočega, sodno na 2354 gld. 50 kr. cenjenega zemljišča vlož. šte. 56 kat. obč. Dostović, ter se določa jedini narok na lici mesta v Breznici št. 12

na dan 11. avgusta 1898

počenši ob 9. uri s pristavkom, da se bode označeno zemljišče izklicovalo po skupinah in oziroma parcelah in prodalo le za ali nad cenilno vrednost vsake skupine, oziroma parcele, in da si pridržuje c. kr. finančna prokuratura pravico, prodajo v 14 dneh odobriti.

Varščine položiti je 10%, izklicne cene. Dražbeni pogoji leže tusodno na vpogled.

C. kr. okrajna sodnija v Radovljici

dné 26. julija 1898.

Lepa stanovanja

s tremi ali štirimi sobami, predsobo, služniško sobo, hodnikom za snazjenje in s porabo perilne kuhinje oddajo se po primerni ceni mirnim strankam; tudi se še odda (1075-4)

nekaj lepih prodajalnic

za vsako trgovino prikladnih, kakor tudi dve lepi kleti v **Plautz-ovi novi hiši, Stari trg št. 30/32**, in sicer za novemberski termin.

Vpraša naj se: **Sv. Petra cesta št. 23, II. nadstr.**

Kave ni treba doma žgati!

Pred kratkim ustanovljena

„Delniška družba za žganje kave na Reki“

preskrbela je svoje podjetje za žganje kave s posebnim patentovanim izvajanjem, katero opravičeno uživa „svetovno slavo“, kar je iz dveh nastopno navedenih vzrokov razvidno:

Prvič:

ostanejo kavi
vsi
neprecenljivi
sestavni deli
neskrčeni in

drugič:

pridobi kava
po tem načinu
žganja v
velikanski meri
na okusu,

katera svojstva jej tudi ostanejo, ako dalje časa leži.

Več izvestij najslovitejših kemikov potrjujejo zgoraj navedene trditve, o katerih istinitosti se lahko vsaka hišna gospodinja sama prepriča, ako kupi za poskušnjo. (1055—10)

Priporočamo troje finih, izbranih in priljubljenih vrst:

Portoriko karakter kila gld. 2-20,
Java „ „ „ 1-80,
San Paolo „ „ „ 1-60.

Jeglič & Leskovic

Jurčičev (Prešernov) trg št. 1.

Važno za vsako hišno gospodinjjo!